

Příloha 5: Přepis audionahrávky v českém jazyce

Název materiálu: Reflexe výuky anglického jazyka na 2. stupni v období distanční výuky prostřednictvím hodnoticího archu

Autor: Mgr. Marie Horčíčková

Učitelka: Všichni teď před sebou máte otázku z dotazníku a graf, jak odpovídali respondenti. Vaším úkolem je přečíst tuto otázku a odprezentovat výsledek průzkumu:

- Ríša: Mám na starosti otázku, jak záživná byla výuka AJ v průběhu distanční výuky. Pouze 1 člověk ji považoval za záživnou. Přibližně polovina lidí ji považovala za poměrně záživnou, 4 lidi ji shledávali poměrně nudnou. 1 člověk ji označil jako velmi nudnou.

Učitelka: mohl bys tento výsledek prosím shrnout? Jaký to na Tebe dělá dojem?

Ríša: Považuji to za poměrně dobrý výsledek, někteří sice nenávidí angličtinu a nedaří se jim, ale většina ji má ráda, což je dobře.

Učitelka: Děkuji. Co si o tomto výsledku myslíte Vy ostatní?

Toník: Kromě několika jednotlivců, kteří AJ nemají rádi, ji většina označila jako záživnou, což je dobré.

Učitelka: Z mého pohledu učitele je z výsledku patrné, že není snadné splnit očekávání všech. Odpovědi pokrývají celou škálu. Jako nespornou výhodu vnímám, že v rámci angličtiny spolupracujeme s rodilými mluvčími. Každý z nás má svůj vlastní styl a v globálu má každý žák prostor si přijít na své. Děkuji vám. Poprosím další otázku.

- Víky: Mám na starosti otázku – kolik času Vám obvykle zaberou úkoly z angličtiny? Nezapomínejte prosím čas věnovaný online hodinám. Většina respondentů zvolila možnost 1–2 hodiny. 8,3 % žáků si zvolilo možnost 2–3 hodiny, 25 % vybralo možnost méně než hodinu. Považuji to za dobrý výsledek, 1–2 hodiny není příliš mnoho času, nikomu práce z angličtiny nezabírá celý den.

Učitelka: Když vidím ten graf, většina respondentů je v tomto případě přibližně 2/3 skupiny, je to tak?

Víky: Ano, je to tak.

Azi: Mně to připadá hodně, pokud zvážíme, že když chodíme do školy, úkoly nedostáváme. Online výuky máme víc než hodin normálně ve škole. Podle mě by to mohlo být méně.

Učitelka: Děkuju Ti za názor. Co si o tom myslí ostatní?

Toník: Já souhlasím, ale myslím si, že některé úkoly jsou časově náročnější a jiné méně, někdy to trvá třeba jen půl hodiny.

Azi: Ano, někdy jsem byl hotový za 5 minut a jindy jsem to dělal dvě hodiny.

Učitelka: Aha, takže časová náročnost jednotlivých úkolů se hodně lišila? Uvítali byste větší vyváženost úkolů z hlediska jejich časové náročnosti?

Více žáků: Ano, ano.

Ríša: Mně ale všechny zabraly cca 1 hodinu.

Učitelka: Takže pro Tebe se časová náročnost tolik neproměňovala?

Ríša: Přesně, neměl jsem pocit velkých rozdílů.

Učitelka: Jak vidíme, hodně záleží, kdo daný úkol dělá. Moc děkuji za plodnou diskusi.

- Roman: Moje otázka byla – jak vnímáte online hodiny AJ? 91,7 % uvedlo, že je rádo, že je máme, 8,3 % uvedlo, že je nemají rádi.

Učitelka: Aha, takže nemáme žádné jiné odpovědi – buď Vás hodiny baví, anebo ne. Jaký to na Tebe dělá dojem, Romane?

Roman: Souhlasím s většinou, že online hodiny jsou dobré. Není třeba vstávat tak brzy, mohu se lépe soustředit na práci.

Učitelka: Co si o tom myslí ostatní?

Toník: Myslím, že online hodiny jsou důležité, je rozdíl, když angličtinu opravdu slyšíte a když ji jen čtete. Na online hodině můžete procvičovat výslovnost slov, což hodně pomáhá.

Učitelka: Chtěla bych říci, že Vaše úroveň spolupráce byla opravdu dobrá. Při hodinách jste aktivní, hodně jsme mluvili, z tohoto pohledu byla pro mě naše online výuka srovnatelná s tou prezenční. Vidíte to také tak?

Skupina žáků: Ano, vidíme.

Učitelka: Děkuji Vám. Pojďme se podívat na další otázku. Filipe?

- Filip: Mám otázku – jak užitečné Vám přijdou úkoly, které zpracováváte? 8 lidí uvedlo, že jsou užitečné, já s nimi souhlasím. 2 lidi uvedli, že je nepovažovali za užitečné a 2 lidi je vnímali jako užitečné pro reálný život. Souhlasím s nimi, úkoly byly velmi praktické, zabývali jsme se např. tématy jídlo a cestování po světě, přišlo mi to srovnatelné se školní výukou.

Azi: Myslím, že témata jako jídlo a cestování byla opravdu užitečná, já osobně mám rád jak jídlo, tak cestování. Jak říkal Filip, když budeme v zemi, kde nebudou mluvit anglicky nebo jen špatně, dokážeme se s nimi stejně domluvit a rozumět jim.

Učitelka: Takže jestli tomu rozumím dobře, probíraná témata podle Vás byla použitelná v reálném světě. Je to tak?

Toník: Ano.

Učitelka: Z dotazníku vidím, že dva jednotlivci nevnímali úkoly jako užitečné. Většina v úkolech viděla smysl. Děkuji Vám. Pojďme dál, Azi, jaká byla Tvoje otázka?

- Azi: Mám otázku – čteš v současné době v angličtině? Půlka třídy vypověděla, že čte anglicky. 33 % čte pravidelně, ale nedělá z přečteného zápisy. 16 % čte málokdy. Myslím si, že pokud 80 % čte pravidelně, je to dobrý výsledek. Někteří nedělají zápisy, za to můžou dostat pětku, to je jejich chyba. Já osobně čtu anglicky pravidelně.

Toník: I když někdo nečte články a knihy, stejně čteme anglicky dennodenně – např. příspěvky na Instagramu, různé komentáře. Takže je možné, že někdo vypověděl, že pravidelně nečte, ale je to tím, že svoji četbu jen nemůže shrnout do čtenářského deníku.

Učitelka: Fakt, že 100 % z Vás čte, považuji za velmi důležitý. Čtenářské kompetence mají v životě zásadní význam a výhodou je, že jsou přenositelné mezi jazyky, ve kterých čtete. Co myslíš Ty?

Toník: Výhodou je, že když přečtenému nerozumím, můžu si to přečíst vícekrát a z kontextu smysl textu pochopit.

Učitelka: Děkuji moc. Toníku, jaká byla Tvoje otázka?

- Toník: Moje otázka byla – jak obtížné Ti přijdou úkoly, které máš plnit? Většina třídy (58 %) považuje úkoly za snadné. Jen 1 člověk považuje úkoly za velmi jednoduché. 4 lidé je vnímají jako spíše náročné. Přijde mi dobře, že úkoly vnímáme jako spíše snadné, ale ne vždy.

Azi: Když jsou úkoly moc jednoduché, nic se nenaučíme. Práce na nich by byla bez významu.

Učitelka: Taková práce by asi byla i nudná. Kdybyste např. pořád vyplňovali křížovky s názvy zvířat, nikterak byste z takové práce nebenefitovali. Když se podívám na graf výsledků k této otázce, vybavila se mi Ríšova otázka ohledně záživnosti výuky. Zase vidíme širokou škálu odpovědí, je obtížné naplňovat potřeby celé skupiny. Je mezi námi třeba Oliver, který je rodilý mluvčí, zároveň jsou mezi Vámi žáci, kteří se anglicky začali učit až tady ve škole, třeba nemají tolik příležitostí cestovat. Zvolit správnou úroveň náročnosti je opravdu výzva. Co na Vás oceňuji, že se učíte navzájem jeden od druhého a společně vytváříte učící se komunitu. Nesmějete se jeden druhému za chyby.

- Učitelka: Teď pro Vás mám poslední zhodnocení, moje otázka byla – opravuješ úkoly na základě komentářů Tvého učitele? 66 % uvedlo, že ano, 33 % opravuje úkoly někdy. Pro některé z Vás bylo těžké si pamatovat, že máte možnost si úkol opravit do pondělí do 15.00 hod., ale přišlo mi, že postupem času se to zlepšilo. Jak to přišlo Vám?

Azi: Já byl jeden z těch, pro koho to bylo těžké si pamatovat, že mám úkoly opravovat do pondělí do 17.00 nebo do kolika to bylo.

Ríša: Jsem si skoro jistý, že jsem práci vždy opravil, hodně jsem těch komentářů využíval.

Učitelka: Pro mě bylo frustrující, že lidem, co využívali jiné přístroje než stolní počítače, např. iPady nebo telefony, se mé komentáře nezobrazovaly. Občas tento problém způsobil oboustrannou frustraci. Pak jsem tedy posílala prinstreeny se svými komentáři. Valná většina z Vás ale postupně začala úkoly opravovat, což mi přijde hrozně důležité, protože zde nastoupil ten moment učení, zlepšení se. Když

něco napíšete, já Vám to opřipomínkuju a nikdo si mé komentáře nepřečte, nestane se nic, nedojde k žádnému posunu. Prostor pro učení vzniká v okamžiku, kdy si přečtete komentáře a využijete je k revizi své původní práce. Osobně to vnímám jako tu nejdůležitější část daného úkolu.

